

i Grundlov som i Valglov. Nu siger den højtærede Regeringschef: Vi vil opløse og udskrive Valg, saa snart der er vedtaget en ny Valglov og Grundlov. Men en Grundlov og en Valglov indrettet saaledes, som det er nødvendigt, for at Sønderjylland kan stemmes herind, det kan denne Regering faa meget hurtigt, det er min Overbevisning, at det vil alle Partier give Samtykke til saa hurtigt som muligt, men det er ikke det, dette Ministerium vil nøjes med, de vil have en Grundlov, saaledes som de ønsker den, og en Valglov, saaledes som de dikterer den, en, de kalder retfærdig. De er valgte efter en Grundlov, som de selv har stemt for, men de tør ikke gaa ud og spørge, hvorledes Vælgerne, som har valgt dem og sat dem ind, synes om dem. Men det, som det nu gælder om, er det, at vi er villige til fra alle Sider, ogsaa fra Oppositionens Side, ikke alene at give en Grundlov, der indeholder de nødvendige Ændringer, for at Sønderjyderne kan faa Lov til at stemme sig herind, men fra Venstres Side og til Dels ogsaa fra konservativ Side er man tillige villig til at gaa videre. Vi har sat Valgrets alderen ned til 25 Aar. Og naar Regeringen vil være tilfreds med at faa en Valglov og en Grundlov, som er nødvendige for at faa Sønderjylland tilbage til Danmark, kan vi meget hurtigt faa baade Grundlov og Valglov, men det vil de Herrer ikke. De staar og fortæller, at de vil være villige til at holde Valg. Nej, det vil de ikke. De tror, at de af Hensyn til Sønderjylland kan trumfe deres Villie igennem; men det skal de Herrer faa at se, at det kan de ikke.

Statsministeren (Zahle): Jeg begriber ikke den Tone, hvori det ærede Medlem taler. Jeg har forelagt dette Grundlovsforslag og indbudt til rolig Forhandling derom. Jeg har tidligere angaaende Grundlovsforslag, der var langt større end dette, staaet i fredelig, jeg kan sige i den venskabeligste Forhandling med det ærede Medlem, og fra min Side er der ikke det allermindste, der kan forandre det gode Forhandlingsforhold, hvori det ærede Medlem og jeg har staaet. Naar det ærede Medlem har faaet det Syn paa mig, at jeg skulde stille mig ligesom Estrup, ser han bort fra den lille Forskel mellem Estrup og mig, at jeg retter mig efter Folketingets Flertal, medens Estrup gjorde det modsatte. Hvis Folketingets Flertal ikke er enigt i den Politik, jeg er Tals-

mand for, er jeg ikke i Spidsen for noget Ministerium. Men saa længe Folketingets Flertal ønsker det, maa jeg formene, at det er rigtigt, at jeg forbliver paa min Post. Det, vi nu skal, er ganske simpelt, at vi skal fortsætte Forhandlingen om Grundlov og Valglov, fortsætte den ganske roligt og, trods den lille Afbrydelse i den fordragelige Tone, der nu fandt Sted, fortsætte den i god Fordragelighed. Det ærede Medlem tager nemlig fuldkommen fejl, naar han siger, at dette Ministerium vil diktere, hvilken Grundlov vi skal have, og trumfe igennem, hvilken Valglov vi skal have. Aldeles ikke. Der er ikke fra Ministeriets Side givet den svageste Anledning til den voldsomme Beskyldning. Tværtimod, Ministeriet har hele Tiden sagt: Vi forelægger nogle Forslag til Ændringer i Grundloven, og vi forelægger nogle Forslag til Ændringer i Valgloven, og Forhandlingen angaaende disse maa, forhaabentlig i al Ro og Fordragelighed, føres til Ende, inden vi kan faa Valg. Thi faar vi Valg, inden vi har vedtaget Grundlovsændringen, er det første Valg spildt, idet vi saa alligevel skal have to Valg til Folketing og Landsting. Og hvis vi ikke kan faa Valgloven ændret, vil Valget ikke give noget sandt Udtryk for Vælgerne Standpunkt, hvis ikke to Partier slutter sig sammen for at rette paa den Fejl i Valgloven, der nu er bekendt fra sidste Valg. Det er ikke nødvendigt at fremsætte Beskyldninger fra den ene Side mod den anden for ikke at turde gaa til Valg. Det ærede Medlem ved jo, at naar han siger: Du tør ikke gaa til Valg, fordi du tror, at Vælgerne Flertal er imod dig, kan jeg svare det ærede Medlem: Du tør ikke gaa til Valg uden paa Grundlag af en uretfærdig Valglov, idet du ellers ikke tror at kunne faa et Flertal. Det fører ikke til noget, at vi staar og slynger den Slags Beskyldninger mod hinanden uden nogen som helst Foranledning. Er virkelig Forholdet saaledes, at der er Anledning til at føre Forhandlingerne i den Tone? Er det ikke bedre, at vi roligt søger at forhandle os til Rette om Valglov og Grundlov, saaledes at vi kan staa færdige til at tage Valg paa det Tidspunkt, hvor det af Hensyn til Genforeningen med Sønderjylland er ønskeligt, og det saa snart som paa nogen Maade muligt? Jeg appellerer for tredje Gang til Oppositionspartierne om at hjælpe Ministeriet til at faa gennemført Valgloven og Grundlovs-